

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823200538
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5823200538.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci navrhovateľa - oprávneného z vyživovacej povinnosti: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX/XX, N., zastúpený procesným opatrovníkom: M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX/XX, N., proti povinnému z vyživovacej povinnosti: R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, C., zastúpený JUDr. Slavomírom Bachyncom, advokátom, so sídlom T. XXX, XXX XX T., v konaní o výživné na plnoleté dieťa, o odvolaní povinného z vyživovacej povinnosti proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 3Pc/14/2023-47 zo dňa 14. septembra 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 3Pc/14/2023-47 zo dňa 14. septembra 2023 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol tak, že konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ prostredníctvom matky ako procesného opatrovníka doručil súdu prvej inštancie dňa 13.09.2023 podanie, v ktorom uviedol, že berie návrh matky na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Súd prvej inštancie tak s prihliadnutím na späťvzatie podaného návrhu, s poukazom na § 29 ods. 1 CMP konanie zastavil a o trovách konania rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný z vyživovacej povinnosti (ďalej aj len „otec navrhovateľa“, „odporca“), v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Vyjadril svoj nesúhlas so zastavením konania, pretože je podľa neho dôvodné, aby súd vo veci ďalej konal a rozhodol o primeranej výške výživného na navrhovateľa, ktorý je toho času už plnoleté dieťa s dostatočným príjmom na zabezpečenie a pokrytie všetkých tvrdených nákladov bez toho, aby bol odkázaný na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany odvolateľa. Poukázal na to, že je podľa neho nehospodárne, aby podával ďalší návrh na zníženie vyživovacej povinnosti v inom konaní, z ktorého dôvodu nesúhlasil so zastavením konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3Pc/14/2023.

3. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s uvedenými tvrdeniami povinného nesúhlasí. Povinný z vyživovacej povinnosti v podanom opravnom prostriedku poukázal len na nehospodárnosť potenciálneho ďalšieho konania, čo nie je možné vyhodnotiť ako dôvod, ktorý by mohol mať dôsledky z hľadiska právneho a faktického stavu na postavenie odporcu. Zastával názor, že nie sú dané dôvody na zrušenie predmetného rozhodnutia a podmienky na zastavenie konania podľa § 29 CMP považoval za splnené.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 378 CSP) uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 29 CMP, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať. Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

9. Odvolací súd sa po preskúmaní rozhodujúcich otázok, ktoré boli odvolateľom vo veci vznesené, sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie cez úpravu § 387 ods. 1, 2 CSP. Ten v dostatočnom rozsahu posúdil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 CSP vo väzbe na § 236 CSP. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd.

10. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení uznesenia, odvolací súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu. Z dôvodu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedenom v uznesení sp. zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho uznesenia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu.

11. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že späťvzatie návrhu na začatie konania je prejavom dispozitívnej zásady, ktorá sa uplatňuje aj v konaniach upravených podľa Civilného mimosporového poriadku. Pokiaľ možno začať konanie upravené týmto procesným predpisom na návrh účastníka konania, tento môže jednostranným procesným úkonom prejaviť svoju vôľu nepokračovať v súdnom konaní. Účinky späťvzatia návrhu nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t. j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie návrhu vziať ďalším úkonom späť. Súd na základe tohto procesného úkonu účastníka konania, po splnení zákonných podmienok konanie zastaví, či už celkom, alebo v časti, a to bez meritórneho rozhodnutia. Vôľa navrhovateľa dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom nesie odporca, v danom prípade otec ako povinný z výživy.

12. K predmetnému späťvzatiu návrhu navrhovateľom došlo pred pojednávaním vo veci, nesúhlas povinného z výživy-otca bol odvolacím súdom, pre komplexnosť vyhodnotenia, posudzovaný i za zhodnotenia existencie, či neexistencie vážnych dôvodov na jeho strane, pre ktoré so späťvzatím nesúhlasil. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza pre nesúhlas so späťvzatím návrhu žalobcom v

konaní sa vyžaduje, aby tento nesúhlas bol podložený vážnymi dôvodmi, pričom zákon explicitne nestanovuje, čo možno za takéto vážne dôvody na strane odporcu, pre ktoré súd späťvzatie nepripustí, považovať. Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím žalobcom je teda výlučne vecou voľnej sudcovskej úvahy. S prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a na povahu uplatneného nároku je preto potrebné vždy zvážiť, či nesúhlas so späťvzatím návrhu je založený na právnom alebo inom, napr. morálnom, procesne ekonomickom a pod., záujme žalovanej strany, ktorý je spôsobilý odôvodniť požiadavku, aby o návrhu bolo meritórne rozhodnuté napriek prejavému nedostatku vôle žalobcu pokračovať v spore (len primerane a podporne z eurokonformného prístupu rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Odo 995/2004). V konaní je tento záujem spravidla daný, ak ide o konanie, ktoré mohlo byť začaté aj na návrh žalovaného a ktorého výsledkom je rozhodnutie majúce povahu tzv. iudicium duplex, alebo vtedy, ak má meritórne rozhodnutie význam pre právne postavenie žalovaného (primerane a podporne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 275/2005). O spory označované ako iudicium duplex sa jedná v prípade konaní, v ktorých (najmä sporové) strany majú tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného, a v ktorých nie je súd viazaný návrhmi strán, pretože spôsob vyporiadania vyplýva priamo zo zákona (napr. konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva). Za vážne dôvody na strane žalovaného možno vo všeobecnosti označiť dôvody významné pre prejednanie veci, ktoré musia byť vecné, musia sa týkať podstaty konania a viesť k záveru o dôležitosti rozhodnutia vo veci samej pre právne postavenie povinného z výživy. Takéto skutočnosti povinným z výživy v odvolaní tvrdené neboli.

13. V prejednávanom prípade sa žalobca domáhal zvýšenia výživného, teda nejedná sa o konanie, ktoré by malo povahu konania iudicium duplex.

14. Okrem charakteru konania môžu byť príčinou nesúhlasu so späťvzatím aj vážne mimoprávne, napríklad eticky relevantné okolnosti, alebo vážne procesno-právne dôvody. Podľa krajského súdu sa však v prípade povinným z výživy uvádzaných dôvodov nejedná o skutočnosti, ktoré by mali takýto charakter. Z obsahu odvolania povinného z výživy na č.l. 49 rub spisu bolo nepochybné, že tento so späťvzatím nesúhlasil z dôvodu nehospodárnosti konania, ak by mal podávať návrh na zníženie výživného v inom konaní. Predmetom konania pred okresným súdom bol výlučne, podľa obsahu spisového materiálu, návrh oprávneného z výživy na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, ktoré je samostatným návrhom a súd rozhoduje o uplatnenom návrhu navrhovateľom, bez ďalšieho súd z úradnej povinnosti nemôže rozhodovať o znížení výživného, preto argumenty povinného z výživy uvedené v odvolaní nebolo možné vyhodnotiť ako také, ktoré by mohli predstavovať vážne dôvody v zmysle úpravy § 370 ods. 2, 3 CSP. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje primerane a podporne i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo 2854/2000, v zmysle ktorého „...nie je dôvodom pre relevantný nesúhlas ani skutočnosť, že prípadné rozhodnutie vo veci samej by záležitosť medzi účastníkmi definitívne vyriešilo, čím by sa predišlo ďalším prípadným sporom“.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd tak nezistil existenciu žiadnych vážnych dôvodov na strane povinného z výživy, ktoré by odôvodnili nepripustenie späťvzatia návrhu oprávneného z vyživovacej povinnosti.

16. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že na základe podaného odvolania povinného z vyživovacej povinnosti bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie posudzované v zmysle vyššie prezentovaných názorov, pričom odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie a v ňom obsiahnuté odvolacie námietky nie sú dôvodné. Povinný ako hlavný dôvod nesúhlasu so zastavením konania uviedol skutočnosť, že nie je podľa neho hospodárne, aby podal návrh na zníženie jeho vyživovacej povinnosti v inom konaní, a preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a súd prvej inštancie v konaní ďalej pokračoval. Odvolací súd okrem už vyššie uvedeného dopĺňa, že toto tvrdenie nepoukazuje na konkrétnu nesprávnosť napadnutého rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie, ktoré mu predchádzalo, a to s prihliadnutím na procesnú situáciu navodenú v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, navyše, keď zo spisového materiálu ani nevyplýva, že by povinný z výživy v predmetnom konaní návrh na zníženie jeho vyživovacej povinnosti podal. Súd prvej inštancie tak správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil, rešpektujúc dispozitívny úkon navrhovateľa, následkom ktorého konanie postupom podľa § 29 CMP zastavil.

17. V zmysle uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania v dôsledku späťvzatia podaného návrhu bolo vecne správne, okresný súd vec

správne skutkovo aj právne posúdil, pričom odporca v podanom opravnom prostriedku neuviedol také okolnosti, ktoré by vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia spochybnili. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58 CMP s použitím § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

19. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.